

motoristi

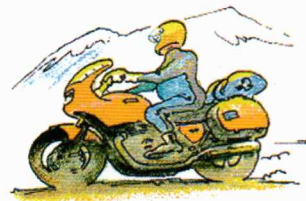
Moottoripyöräkerho 69 ry

Nro 3 · Elokuu 2012

**KONTIO-
RALLIA
rajan
pinnassa**

Etelän pystymettä

Mikkelissä, 26.-28.10

Koordinaateissa:

P 61°49,949'

E 027°11,426'

Mikkelistä 15 km

Ihastjärven suuntaan,

Oikealle Karnuntie josta opastus.

Ohjelmassa perinteistä meininkiä!

Pohjoisen Pystymettä

Aika ja paikka avoin.

motoristi

Nro 3 ● ELOKUU 2012

Moottoripyöräkerho 69 ry.

42. vuosikerta. Ilmestyy maalís-, touko-, elo- ja joulukuussa.

Toimitus: päätoimittaja Oiva Lepola puh. 050 528 9239, motoristi@mp69.fi

Painopaikka: Tammerprint Oy, Tampere 2012. Taitto: Tmi Lehtiapu/Marja Rissanen

Kannen kuva: Viihtyisä Papinniemi hiekkarantoinen toivotti kontiolaiset tervetulleeksi. Valok. Oiva Lepola.

HALLITUS

Puheenjohtaja

Rami Kotilainen
Nevastie 12
36110 Ruutana
Puh. 044 726 7374
Email: rami.kotilainen@mp69.fi

Kerhoemäntä

Anna Pukkila
Puh. 044 918 8492
Email: anna.pukkila@mp69.fi

Päätoimittaja

Oiva Lepola
Niilontie 1 B 8
35600 Halli
Puh. 050 528 9239
Email: oiva.lepola@mp69.fi

Sihteeri

Katja Sirviö
Sarastuksentie 4-8 D 11
36110 Ruutana
Email: katja.sirvio@mp69.fi

Kassanhoitaja

Mauri Sandberg
Tampere
Email: mauri.sandberg@mp69.fi

Koulutusvastaava ja

Kansainväliset asiat

Markku Ahlsten
Koelentäjänkatu 19
33900 TAMPERE
Puh. 050 67 155 (matka)
Email: markku.ahlsten@mp69.fi

Nuorisovastaava

Tommi Lumiaho
Piettasenkatu 42 A 8
33580 TAMPERE
Puh. 050 409 3450
Email: tommi.lumiaho@mp69.fi

Jäsenvastaava

Tapani Aakkula
Sarastuksentie 4-8 D 11
36110 RUUTANA
Puh. 050 3371748
Email: tapani.aakkula@mp69.fi

Kerhotavaravastaava

Juha Räsänen
Ruutana
Puh. 050 384 3598
Email: juha.rasanen@mp69.fi

Sisältö

Pääkirjoitus.....	2
Päätoimittajan palsta.....	3
Moottoripyöräily on parisuhdelaji	4
Nuorilta peräänkuulutetaan sitoutumista tieliikenneturvallisuuteen Euroopan komissio, Bryssel 25. heinäkuuta 2012	5
Kontiorallia rajan pinnassa.....	6
Nuorten palsta.....	9
Kirkkopyhän vietto maailmanperintökohteessa	10
Näkökulmaa FIM rallista	12
Käytiin kirjapainossa vierailulla	14
Moottorin meteli kiinnosti	15
Keski-Euroopan mäkiiviikko kesällä 2011.....	16
Varo mustaa janaa...!	20
69 Shop hinnasto	21

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 R.Y.

Osoite: PL 769, 33101 TAMPERE

Jäsenmaksutilli:

Nordea Tampere-Hervanta 224318-12479

<http://www.mp69.fi>

mp69@mp69.fi

Joko se kesä taas meni?

Tätä kirjoittaessani ajokausi on vielä kuumimmillaan, vaikkakaan sitä kesää ei täällä Tampereen nurkilla ole juurikaan näkynyt. Toivottavasti edes loppukesän aikana saamme vielä kurvailla auringonpaisteessa ja nauttia siten kokonaisvaltaisesti moottoripyöräilystä. Heinäkuun loppumetreillä ollessamme olen tällä kaudella ehtinyt ajamaan vasta hieman alle 6000 kilometriä, mutta onnekseni niistä pääosan olen saanut ajaa miellyttävässä säässä mukavia teitä pitkin.

Kauteen on mahtunut monia kokoontumisajoja, joista itselleni merkittävimpänä on ehdottomasti aina ollut Kontioralli. Onneksemme sää oli ralliviikonloppuna armollinen, eikä sadetta saatu vasta kun poistuessamme sunnuntaina. Ralli itsessään oli jälleen kerran mahtava, ja paikkakin tuntui olevan rallikansan mieleen. Yleinen tunnelma Kontiossa oli nyt mielestäni toistamiseen sitä, mitä hyvältä rallilta odotan.

Paikalla oli hyväntuulisia ihmisiä nauttimassa rallista ilman menneiden vuosien festivaalimeininkiä. Rallissa jututtamani henkilöt esittivät minulle myös tätä puoltavia mielipiteitä, joten nyt uskonkin, että olemme oikealla tiellä. Suuri kiitos vielä kerran Papinmen leirintäalueen henkilökunnalle, järjestysmiehille, talkooväelle, ja suuri kiitos myös hyvän kontrollipisteen järjestämisestä Parikkalan seudun motoristeille!

Ilokseni olen saanut huomata, että kerhomme jäsenmäärä on tänä kautena ollut selvästi kasvussa. Aktiivinen nuorisotoimintamme on saanut tulosta aikaiseksi, mikä ei tämän päivän maailmassa ole ollut ollenkaan helppo tehtävä. Olemme kuitenkin saaneet viime vuosina kerhoomme useita aktiivisia nuoria jäseniä. Tervetuloa! Toivottavasti viime vuosikokouksessa tehty päätös nuorisojäsenyydestä osaltaan auttaa sitouttamaan nuoria mukaan toimintaan.

Lopuksi vielä haluan toistaa hieman itseäni. Esitin jo ensimmäisessä palstassani toiveen jäsenistön aktivoitumisesta mukaan kerhon toimintaan ja mainitsin samasta asiasta myös Kontiorallin puheessani. Ilokseni sainkin Kontiorallissa kuulla erään jäsenen haluavan osallistua aktiivisesti mukaan kerhomme toimintaan. Toivoisinkin vastaavia yhteydenottoja yhä suuremmalta osalta jäsenistöä. Uskon, että jäsenistössämme on useita piileviä resursseja, joista olisi suuri hyöty kerhomme toiminnassa. Älkää siis pitkö itseänne vakan alla, vaan ottakaa rohkeasti yhteyttä. Näin saamme yhä edelleen kehitettyä kerhomme toimintaa.

Näihin mietteisiin on hyvä lopettaa tämänkertainen palstani.

Mahtavia loppukauden ajokilometrejä kaikille toivottaen:

Rami Kotilainen

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Kesää on kulunut melkoisen sekalaisissa merkeissä. Kevättä kesti kauan ja lämpötilat pysyivät alhaalla. Lämmintä säätä on ollut niin pätkittäin, että koko kesä on lykkääntynyt, tai aivan siirtynyt paikoiltaan. Joku ansiokas tieto on kertonut, että kesä alkaa vasta elokuussa. Saattaa olla laadukas juttu, kun tavan mukainen tinki, eli Norjan reissu lähtee liikkeelle. Sateista huolimatta matkaa on kertynyt edellisten vuosien lukemiin. Motoristit ovat sitkeää porukkaa. Pitempää matkaa voi harvoin siirtää. Harvemmin myöskään säätötilan takia suunnitelmia pitää pitää rukahtaa. Keski-Euroopassa kesää ja lämpöä on riittänyt. Sinne onkin moni pyörämatka suuntautunut. Esimerkkinä kiva kertomus luettava tässäkin lehdessä.

Kerhomme kesätapahtumat ovat sujuneet mukavaan tahtiin. Kirkkopyhää vietettiin Petäjäveden vanhassa kirkossa, joka on UNESCO:n maailmanperintökohde. Toukokuussa ei ollut kesästä tietoa ja kirkko ei ollut vielä käytössä. Talvella vanha kirkko on kylmillään. Pusakoita sai pitää päällä. Kolmisenkymmentä pyörää saapui paikalle. Päivän mittaan torikioski avasi ovensa, niin jäätelökauppa pääsi käyntiin.

Huomionarvoista on, että MAX-22 tapahtuma on alkanut saada vauhtia ja nuoret kuskit ovat kiinnostuneet tulemaan mukaan. Ahveniston rata on paikkana mainio kun koulutukseen liittyy rata-ajon harjoituksia. Tuntumaa pyörän hallintaan saa paljon paremmin kuin tavallisella ajokurssilla. Samalla on tarjoutunut vanhemmalle kerhoväelle rata-ajovuoroja nuorten koulutuksen lomassa.

Kontiorallia saatiin viettää mukavan viikonvaihteen merkeissä. Sade ei haitannut kontioväkeä. Tulomatkoilla oli kyllä törmätty sateeseen. Myös lähtöpäivänä saatiin vähän sadetta, mutta sadeasut saivat yleisesti jäädä boksiinsa. Ihanteellisen paikan tarjosi Uukuniemen Papinniemi. Järjestelyt sujuivat onnistuneesti. Matkalla oli valittavissa lukuisia reittejä Saimaan vesistöä pitkin. Punkaharjun ainutlaatuinen harjumaisema kannattaa ottaa käyntikohteeksi seudulla liikkueissa. Harjualueella esim. sodan aikainen kenttälinoitus on entisöity. Metsämuseo Lusto löytyy harjualueelta. Sen paikasta oli aikanaan paljon keskustelua. Itse käväisin taidekeskus Retretissä. Kallioluoliin louhittu paikka on erikoinen kokemus. Tapahtumista on jäljellä loppuvuonna vielä etelän ja pohjoisen Pystymettä.

Sääntöuudistuksen johdosta vuosikokous on siirtynyt pidettäväksi keväällä huhtikuussa. Useimmiten huhtikuussa on jo tarjolla kelvollista ajokeliä niin, että paikalle pääsee pyörillä ajamalla. Samalla tilikausi muuttuu kalenterivuodeksi. Muutos helpottaa monin osin kerhotyötä. Veikkaan, että kevätkokous

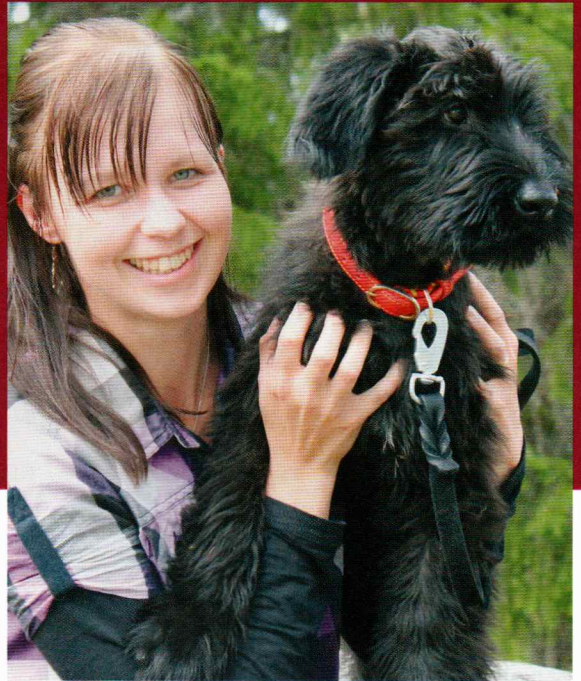
antaa kerholle muutoinkin uutta ja virkistävää ilmettä. Ajokausi on silloin alkamassa ja kokous saa puitavakseen tuoreeltaan edessä olevia tapahtumia.

Keskustelussa on nyt aika kuuma aihe, moottoripyörien liiallinen melu. On ollut tapauksia, että pyörän kilvet ovat lähteneet melun takia. Tässä voisivat kyllä pyörien valmistajatkin katsoa peiliin. Pyörää voidaan markkinoida, mutta käytännössä kuitenkin ilmenee, että melua on mittauksessa liikaa. Tulee mieleen erityisesti Ahveniston rata. Meluraja on siellä varsin tiukka niin, että monilla pyörillä ei pääse ajamaan radalla. Yhtenäisiä pelisääntöjä tarvitaan. Epämääräiset tulkinnot aiheuttavat turhaa polemiikkaa ja vastakkainasettelua. Motoristien yhteisestä harrastuksesta ja sen tulevaisuudesta on kuitenkin kysymys.

Ajokausi on jo kääntynyt syyspuolelle. Kevättä kesti pitkään, niin ehkä sitten mukavat ilmat syksyllä paikkaisivat tilanteen. Matkojen tekemiseen on vielä reippaasti aikaa. Etenkin kun luvassa vielä on hyvää ajokeliä. Antoisaa loppuvuotta kaikille.

Terveisin Oiva

Moottori- pyöräily on parisuhdelaji

Kerhonne uusi sihteeri ei ole oikea motoristi, vaan wannabe-motoristi. Wannabe-motoristi kävelee huoltamalla haarat ja hartiat levällään ajopuku kahisten, vetää suurielkeisesti päähänsä kypärän (sen vaaleanpunaisen – ensimmäinen omistamansa vaaleanpunainen asia sitten kouluun lähdön) ja luikkii istumaan moottoripyörässä kuskin taakse. Eikä takuulla morjestele matkalla muille motoristeille, koska hän hän vain matkustaa.

Tarkemmin ajateltuna sihteerinne ei ole sisäänrakennettu mitään motoristille tyypillistä ominaisuutta. Hänen pirtaansa ei sovi päämäärätön ajelu, eivät huoltamoiden rasvaiset lihapiirakat, eikä hän ole sopusoinnussa alkoholin kanssa. Hänelle tarjoaa riittävästi haastetta yksi hevosvoima kerrallaan kinttujen välissä.

Mutta mitäpä sihteerikään ei ihmissuhteensa eteen tekisi. Sen verran hän nauttii keholleen ja mielelleen asetetuista haasteista, että hän on viimeisen neljän kesän ajan kovasti opetellut motoristi(vaimokkeen) elämää. Yhteinen harrastushan on parisuhteen suola (lähde: <http://www.lily.fi/juttu/yhteiset-harrastukset-parisuhteen-liima>).

Moottoripyöräily – yhdellä pyörällä, kahdella renkaalla ja kahdella perseellä – on empiirisen, joskin varsin suppean, tutkimuksen mukaan on yksi hienoim-

mista yhteisistä harrastuksista. Moottoripyöräily on ikäänkuin koko parisuhde pienoiskoossa: rakennettu luottamuksesta, yhteisistä näkemyksistä ja toisen näkemyksen kuuntelemisesta, toisen jatkuvasta tarkkailusta ja huomioimisesta, joskus myös nöyrytyksestä toisen tahtoon. (Tai siis kovapäisen vaimokkeen nöyrytyksestä kuskin tahtoon, kun nyt kerrankin löytyi joku asia, jossa se kuski on viisaampi.) Kansan kielellä sanottuna

”matkustajan pitää siis luottaa kuskiin, ja kuskin siihen, että matkustaja luottaa”

Ohitustilanteet ovat sujuvia silloin, kun molemmat ovat menossa ohi, eikä matkustajan tarvitse roikkua väkisin jarrussa. Jämäkkä isku reiteen kertoo matkustajalle, että tien varressa laiduntavat hevoset olisi nyt hyvä unohtaa ja keskittyä menemään eteenpäin. Ja mikä onkaan pyörän selässä kauniimpi hetki kuin se, kun kuski muistaa matkustajansa hellällä rakkauden osoituksella pohkeesta silittämällä.

Kypäräpuhelimet, niitä ei ajaessa tarvi. Hiljaisuus on kauneinta, kun kartturi ei ole ikinä oikeassa ja kuski väärässä. Kahvitauoille

riittää puhuttavaa. Kuluneiden vuosien aikana sihteerillä on tullut kahdesti asiaa kuskielle kesken matkan: Ensimmäisellä kerralla nyrkin iskut kylkiluihin molemmille puolille kertoivat, että pelihuumori ei nyt riitä hiekkatiellä pelaillyyn. Toisella kerralla pelkistetty viittoma osoitti, että matkustaja haluaa tästä rampista ylös.

Toiset testaavat parisuhteensa lujutta yhteisellä asuntolainalla tai koiranpennulla. Sihteerimotoristeineen selvisi molemmista, mutta B-Kingin vaihtumisesta CBR:ään hän ei meinannut selvitä. Hassua, kuinka perheen autonvaihdossa huomioidaan aina kaikki matkustajat, mutta pyörän vaihdossa tärkeintä ei suinkaan ole matkustusmukavuus. Onneksi sihteerinne rakastaa yhä keholleen asettamia haasteita, niitä kesäkuun viikonloppureissulla riitti.

Toivottavasti sihteerinne tapaa teitä kerholaisia mahdollisimman paljon. Tuoreena kasvona hän ei kerhon toiminnasta vielä mitään tiedä, mutta osaa hän jakaa muiden puhelinnumeroita. Ja tykkää onneksi niistä haasteista, joita tämäkin vapaaehtoistyö tuonee tullessaan.

Sopuisia ajokilometrejä – yksin tai yhdessä.

Katja

Nuorilta peräänkuulutetaan sitoutumista tieliikenneturvallisuuteen

Euroopan komissio, Bryssel 25. heinäkuuta 2012

Tieliikenneonnettomuudet ovat nuorten yleisin kuolinsyy ja pysyvien vammojen aiheuttaja koko maailmassa. Kaikista EU:n alueella vuonna 2010 tapahtuneista kuolemaan johtaneista tieliikenneonnettomuuksista 19 prosentissa oli osallisena 18–25-vuotiaita nuoria, vaikka ikäryhmän osuus on vain 10 prosenttia koko väestöstä. Tämä tarkoittaa, että 18–25-vuotiaiden riski kuolla liikenneonnettomuuksissa on lähes kaksinkertainen muihin ikäryhmiin verrattuna. Euroopan komissio omistaakin neljän eurooppalaisen tieturvallisuuspäivänsä nuorille ja järjestää yhdessä puheenjohtajamaa Kyproksen kanssa konferenssin Nikosiasa 25. heinäkuuta. Konferenssiin osallistuu nuorisoryhmiä, tieliikenneturvallisuusjärjestöjä ja tieliikenneturvallisuudesta vastaavia viranomaisia kaikista EU:n jäsenvaltioista ja naapurimaista.

Tieliikenneonnettomuuksissa kuolee suhteellisesti eniten 18–25-vuotiaita nuoria. Vuonna 2010 tapahtui 31 000 kuolemaan johtanutta tieliikenneonnettomuutta, joissa oli osallisena 18–25-vuotiaita nuoria. Heistä 80 prosenttia oli poikia ja 20 prosenttia tyttöjä. Kaikista samana vuonna kuolemaan johtaneista onnettomuuksista oli osallisena nuori kuljettaja 40 prosentissa. Neljäsosa liikenneonnettomuuksissa kuolleista kuskeista oli nuoria; heistä 81 prosenttia oli poikia ja 19 prosenttia tyttöjä. Kuolemaan johtaneista liikenneonnettomuuksista 66 prosenttia tapahtui henkilöautolla, 20 prosenttia kak-

sipyöräisellä moottoriajoneuvolla, kaksi prosenttia jalan, kahdeksan prosenttia polkupyörällä ja loput neljä prosenttia muulla ajoneuvolla (raskaat tavarankuljetusajoneuvot, linja-autot jne.) liikkuneille.

Teemapäivän isäntämaassa Kyproksessa nämä luvut ovat vieläkin hälyttävämpiä, sillä tämän ikäryhmän osuus kaikista tieliikennekuolemista oli siellä 23 prosenttia. Ikäryhmittäin ja maittain jaoteltuja lisätietoja on saatavilla Euroopan komission CARE-tietokannasta. Vuonna 2010 Suomessa kuoli tieliikenneonnettomuuksissa 51 henkilöä miljoonaa asukasta kohden. Vuonna 2011 luku oli 54.

Nuorten tieliikennekuolemia on mahdollista välttää. Niiden määrä 18-25-vuotiaiden keskuudessa pieneni 49 prosenttia vuodesta 2001 vuoteen 2010. EU:n kunnianhimoisena tavoitteena on puolittaa liikennekuolemien määrä Euroopassa vuoteen 2020 mennessä.

Tieturvallisuuspäivän asialistalla on mm. tieliikenneturvallisuuskulttuurin kehittäminen nuorten keskuudessa sekä koulutusta, valvontaa ja riskialtista käytäytymistä koskevia työpajoja. Ohjelma on nähtävissä kokonaisuudessaan konferenssin omalla verkkosivustolla.

Eurooppalaisen tieturvallisuuspäivän tavoitteena on lisätä päättäjien ja suuren yleisön tietoisuutta tieliikenneturvallisuuteen liittyvistä haasteista ja muuttaa tienkäyttäjien käyttäytymistä niin, että liikennemuodot ovat turvallisia ja kaikkien käytettävissä. ■

Kontiorallia rajan pinnassa

Kesä on näyttänyt huonompia puoliaan tänä vuonna. Kontion lähestyessä lämmintä kesää oli ollut vain pätkittäin. Viikonvaihte tuotti kuitenkin myönteisen yllätyksen Parikkalaan liittyneen Uukuniemen Papinniemessä, kun sade pysyi poissa. Kontiota vietettiin Venäjän rajan läheisyydessä. Tie kulkee vaihtelevia maaseutumaisemia pitkin. Matkalla kontrollista Kontioon saattoi huomata erikoisen paikan, biisonien kasvatustilan. Seudun

kaupoista ja palvelupisteistä saa erilaisia lihajalosteita. Moni kontiolainen kävi kierroksella lähimmissä kaupoissa. Laadukkaasti toiminut kontrolli Särkisalmella oli Parikkalan Seudun Motoristien hoidossa. Järjestäjänä Papinniemen leirintäalueen henkilökunta, Tuomas, Joonas, Paavo ja Jesse avustajineen saivat hoiviinsa n. 900 motoristia viettämään mukavaa yhdessäoloa.

Nykyisin Kontio on tarkoitettu vain kerhon jäsenille. Jokainen

jäsen voi kutsua mukaan yhden pyöräkunnan. Tavoitteena oli muuttaa Kontio takaisin alkuperäisen idean tyyliseksi. Viime aikojen Kontiot ovat olleet yrittäjävetoisia, kun järjestäjiä on ollut hankala löytää. Tulevina vuosina on tiedossa paikallisia moottorikerhoja Kontion järjestäjinä. Tältäkin osin päästään lähemmäksi kerhon alkuaikojen perinteitä. Jäsenpiirissä tunnelma pysyy kotoisena ja yhdessäolosta muodostuu mukava ja kerhotyön ►►

**Teksti ja kuvat:
Oiva Lepola**

Tilavaan telttaan sopi oleskelemaan ja ruokailemaan.

Makkaranuotilla.

kannalta merkittävä tapahtuma.

Kontion paikka entisellä Uu-kuniemellä itärajan tuntumassa tarjosi lukemattomia reittivaihtoehtoja. Saimaan vesistöissä riittää maisemia ja mukavia mutkateitä. Savonlinnan seutua kannatti välttää, kun siellä oli melkoisia liikenneuhkia Olavinlinnan oopperajuhlien aikaan. Varsin mukava maisemareitti kulki Kärkistensalmella Päijänteen yli Mikkelin lähelle, Puumalan ohi Ruokolahtea ja Imatraa kohti, sitten käänös Punkaharjun suuntaan. Kontrolliin käännyessä piti löytää melko pieni soratie. Mutta eipä ollut pulmaa. Edellä ajoi muutama pyörä ja letka oli miettinyt samaa tietä. Taipaleen jälkeen sora muuttui asfaltiksi ja suuntautui suoraan Särkisalmelle kontrolliin.

Pitkän matkan jälkeen tauko oli paikallaan. Vanhassa koulussa riitti tilaa, luokkahuone ilmoitustauluille ja mukava kahvisoppi karjalan piirakoineen. Perjantain ruuhkailta kuittautui sujuvasti Parikkalan motoristien hoivissa. Piirakkavarasto oli ilmeisen mittaava kun sitä riitti kontioporukalle. Paketti piirakoita tarjosi hyvän

iltapalan leiripaikalla. Telttasau-noissa riitti tilaa ja upea hiekkaranta niemen molemmiin puolin houkutteli porukkaa. Suuri osa kontiolaisia saapui jo perjantain aikaan. Illalla viihdettä tarjosi paikallinen Vetävä bändi.

Lauantain ajeluretki suuntasi Niukkalan kylälle, jossa oli me-neillään iso kyläjuhla. Yleisö o-sasi odottaa pyöräletkaa. Ohjelmaa olisi ollut tarjolla voimamieskisas-ta lähtien. Matka jatkui Saaren ja Parikkalan suuntaan. Soratie kääntyi Venäjän rajaa kohti. Muu-taman kilometrin ajan raja-alueen paalut näkyivät tien penkalla. Jos metsä ei olisi ollut esteenä, olisi nähnyt Venäjän puolelle. Tauko-paikka Parikkalan entinen rautatieasema on nyt kahvila-ravintola. Radan liikenne hiukan haittaa mukavaa kahvilatunnelmaa.

Lauantai jatkui iltapuhteella kun kontiokarhut ja päiväkisojen palkinnot jaettiin. Karhusta on muodostunut laadukas kerhon tavamerkki. Se on hieno muisto saajalleen Kontiorallista. Sunnuntain paluumatkalle taivas tummeni ja ilmassa oli vesisadetta. Taivaalle katseltiin hartaasti että sateesta ei tulisi pahaa haittaa.

Ei lopuksi tullutkaan, vaan leiriä purettiin hyvässä järjestyksessä. Oma veikkaukseni oli, ettei sade-asua tarvita. Sai jäädä boksiinsa.

Kotimatalla tuttavien tapaamisen jälkeen Punkaharjun pohjoispäässä kohteena oli Retretin taidekeskus. Paikka on erikoinen, louhittu kallion sisään. Savonlinnan oopperajuhlat tukkivat kaupungin liikennettä. Ajoittain Kyrönsalmen silta nostetaan pystyyn Saimaan väylän laivaliikenteen takia. Mitään kiertoväylää ei ole.

Matka jatkui Sulkavan ohi, soutu-kisoistaan hyvin tunnettu paikka. Matkalla on yksi harvoja lossiväyliä Kietävälän salmessa. Puumalan iso silta on nähtävyyden. Sitten suuntasin kaverin kanssa hylätylle Pistohiekan leirialueelle. Siellä oli oman historiani toinen Kontioralli 2005. Ketju on pikku hiljaa pidentynyt. Nuotio rakennettiin kivikehään, keiton lämmitys pakissa, kanteen kahviannos, niin jälkikontion iltapala hoitui sujuvasti. Jokunen asuntoauto ja -vaunu oli niinikään taukoa pitämässä.

Maanantaina Mikkelin seudulla sitten satoi vettä. Huoltamon ►►

tauolla veikattiin, tarvitaanko sadeasua. Jäi edelleen boksiinsa käyttöä ja parempaa sadetta odottamaan. Vielä pysähdyttiin Korpilahden Tammijärvellä. Monta 1700-1800 luvuilta peräisin olevaa rakennusta on alkuperäisellä paikallaan. Rakennukset ovat olleet aikoinaan torpparien ja heidän alaistensa asuintoina.

Kontioreisusta kertyi laadukas itäisen Suomen kierros. Matkaa kirjattiin kaikkiaan 1000 km tienoille. Tunnelmia löytyy matkalla luonnostaan. Kontio kelpaa käyntikohteena tavaramerkiksi. Kun saadaan paikallisia moottori-kerhoja isännäksi, niin päästään Kontion alkuperäisille juurille, tavallaan perhepiirin viikonlopun viettoon. Osanottajien määrä nousi hyvään lukemaan, 900 tienoille.

Päiväkilpailutulokset:

Pallon heitto:

Leo Gardemeister (tulos 332cm)

Keilojen kaato:

Liisa Marjanen (tulos 46 pistettä)

Pussijuoksu:

– yksin: Jesse Seppänen
(tulos 5,6 sekunttia)

– parina: Jarmo Mustonen & Sami Upias (tylilipistein voittoon!)

Vanha Pannonia on hyvän näköinen kun on huolella pidetty ja kunnostettu.

Puheenjohtaja Rami Kotilainen, Veera Hahtala ja osa pihakilpailujen palkinnon saaneista.

KONTIOKARHUJEN SAAJAT:

Piikkikuski, 125 cc,
Tiina Vasala, Saariselkä,
937 km

Kotimainen nainen,
Hannele Åkerlund, Kuusamo,
590 km

Kotimainen mies,
Marko Tiainen, Saariselkä,
930 km

Vanhin,
Ossi Gardemeister, 72 v.

Osa Kontiokarhuilla palkituista.

◀ nuorten palsta ▶

Motoristi Survivalilla oli mukana uusia kouluttajakokelaita tekemässä tuttavuutta Survivalin kulissein. Luvassa on nuorekasta ja osaavaa henkilöstöä täydentämään jo hehkeää Survival-porukkaa.

Max22-nuorten rata-ajotapahtuma järjestettiin Hämeenlinnan Ahvenistolla ja osallistujia oli kokonaiset 17 nuorta motoristia. Paikalla oli lehdistön edustajakin ja tapahtumasta tehtiin oikein mukava juttu Hämeen Sanomiin usean kuvan kera otsikolla *"Ylinopeuskin on kuljettajan virhe"*. Ilta vietettiin Lautsian Lomakylässä kerhoemäntä-Annan valmistamien hampurilaisten maustamana. Allekirjoittanut kannettiin onnistuneesti (ja varsin pahaenteisen "perinteikkäästi") järveen.

Young Rider of the Year 2012 saatiin taas käyntiin. Nuorten motoristien ajotaito- ja liikenneturvalisuuskilpailuun tuli jälleen ilmoittautujia ympäri Suomea. Mp-messuista asti auki ollut alkukarsinta saatiin päätökseen ja kahdesta alkukilpailusta selvisi 10 äärimmäisen taitavaa nuorta kuskia elokuun finaaliin. Kilpailu on 16-22 -vuotiaille motoristeille ja kilpailun voittaja saa KTM Duke 125 kevytmoottoripyörän.

Allekirjoittanut siirtyi talveksi etätööhön, kun opiskelut vievät kohti Sveitsin kuulemma varsin mieltämiä maisemia. Toivottavasti MP13 on jälleen näkemisen riemua täynnä!

Hyvää ajokauden jatkoa!

Tommi

Max22-osallistujia Tarun mutkassa kuuntelemassa ajolinja-asioita. Jarno Saarinen näyttää mallia.

YROY-kilpailussa testattiin mm. kilpailijoiden katseen käyttöä ja kaarreajoa. Kuvassa Mikko Kivelä piikki-cebarilla.

Kirkkopyhän vietto MAAILMAN- PERINTÖKOHTEESSA

Toukokuuta vietettiin viileissä lukemissa. Kesän tulosta ei ollut oikein tietoa. Toukokuun loppu on vakiintunut kirkkopyhän ajankohdaksi, kun ajokausi on alussa. Kerhomme omaan motoristikirkkoon on ollut mukava saapua. Erilaisia kirkkoja ja paikkakuntia on tullut tutuksi. Kotiviemisiksi on saatu mukaan papin kannustavia sanoja uudelle ajokaudelle. Motoristille mukavan tunnelman etsiminen antaa harrastukselle syvyyttä ja kantavuutta. Kirkko vierailu tarjoaa sellaiseen hyvän lähtökohdan.

Viime toukokuussa kokoonnuttiin Petäjaveden vanhaan kirkkoon. Kirkko on vuosina 1763–1764 rakennettu. Siihen liittyy vuonna 1821 rakennettu kellotorni. Kirkko jäi pois käytöstä vuonna 1879, kun vuonna 1867 itsenäistyneen seurakunnan uusi kirkko valmistui Petäjaveden nykyiseen keskustaajamaan. Vanha kirkko on säilyttänyt alkuperäisen ulkoasunsa ja sisustuksensa poikkeuksellisen hyvin. Se on nykyään suosittu vihkikirkko, ja kesäsunnuntaisin siellä pidetään jumalanpalveluksia. Kirkko kuuluu Unescon maailmanperintölueteluun, erityisesti taidokkaan hirsirakennustekniikan muistomerkkinä.

Kirkkoherra Seppo Ojala toivotti kerholaiset tervetulleeksi Petäjävedelle. Vanha kirkko ei ollut vielä käytössä ja oli talven jäljiltä hieman viileä. Historiallinen tunnelma tuli mukaan messutilaisuuteen. Samanaikaisesti vietettiin kaatuneiden muistopäivää ja kirkkoon kokoontui sodanaikaisia veteraaneja. Messutilai-

Petäjaveden vanha kirkko. Kuva: srk. nettisivulta.

suudesta muodostui juhlallinen hetki. Alkamisaika klo 12 tuntui hyvältä. Motoristeille oli helpompaa saapua paikalle pitemmänkin matkan päästä. Epävirallinen matkaennätys voitaneen kirjata Helsingistä lähteneille Seijalle ja Jarille. Saimme luvan ajaa pyörillä parkkiin kirkon pihamaalle. Motoristit saapuivat kirkkoon ajoparaatin päätteeksi. Liikkeelle lähdettiin Kyläsepan huoltamolta. Mainittakoon että kirkko oli maantieajelukohteena Riihivuoren Kontiorallissa 2007.

Motoristikirkon messuun on perinteisesti liittynyt avustajatehtäviä. Tekstejä lukivat Oiva Lepola ja Sisko Rämö, lisäksi kerättiin kolehti. Mieleen on jäänyt motoristikirkko Helsingissä. Isossa kirkossa kulkutiet olivat outoja ja

tavallista pitempiä. Kolehtivirsi ei riittänyt kerääjille vaan papin puhe ehti alkaa. Tunnelmaa pieni myöhästymisen ei haitannut.

Messun päätyttyä veteraanit kävivät tervehdyskäynnillä vainajien muistomerkillä. Kerhomme puolesta jätettiin kukkatervehdys. Seurakuntakeskukseen siirtymisen jälkeen veteraanit kävivät myöskin uuden kirkon sankarihauhdalla. Kahvitilaisuudessa vaihdettiin terveisiä. Lämpimät kiitokset Petäjaveden seurakunnan työntekijöille, seurakuntapastori Ilkka Pihlajamäelle ja kirkkoherra Seppo Ojalalle. Hänellä oli oma muistikuvaa moottoripyöräilystä, joten harrastuksesta kertyi kiinnostavaa kahvikeskustelun aihetta. Sateen uhka saatteli motoristeja kotimatalle.

Teksti ja kuvat: Oiva Lepola

Kirkkoherra Seppo Ojala saarnatuolissa.
Hirsirakenne sellaisenaan.

Eino Virtasen huuliharppusoolo sotaveteraanien
kunniaksi.

Motoristit sankarivainajien muistomerkillä.

Venekyyti Belgia 2010.

Näkökulmaa FIM rallista

Motoristissa on ollut vähän juttua kokoontumisajasta, johon osallistumiseen ei MP69:n jäsenyys riitä. Tällainen tapahtuma on vuosittain eri maissa järjestettävä - matkamoottoripyöräilyn maailmanmestaruuskilpailuksikin kutsuttu - FIM-ralli. Ajatus tästä jutusta virisi Siitaman makkara-ruotiolla, kun ilmeni, että MP69:n aktiiveissa on sellaisia, joille tuo FIM ei kerro mitään!

kaks'päällä, mutta kyllä niitä ryhmiäkin Suomesta lähtee ja tänne myös palaa, jos yksin liikkuminen ei "nappaa". Esimerkiksi Kreikka ja Kroatia olisivat minulta todennäköisesti vielä kokematta, ellei 08 ja 09 FIM ralleja olisi pidetty noissa maissa. Sen verran kaukana kotoa molemmat olivat, että meno- ja paluumatkatkin olivat jo ►►

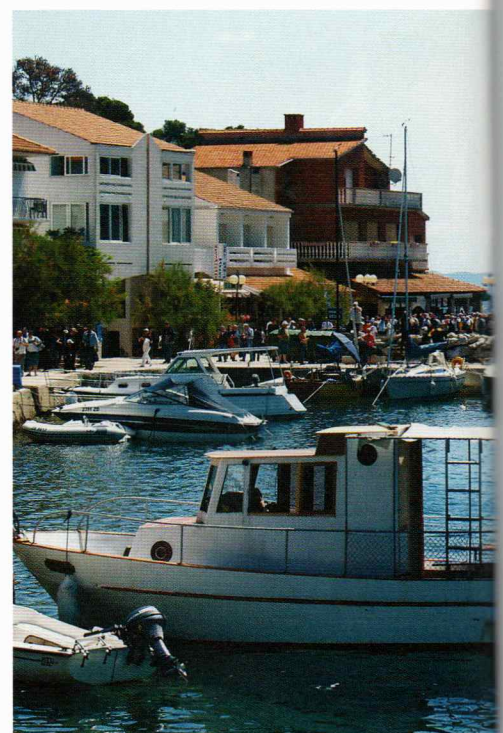
Tämä kokoontumisajo kuuluu kansainvälisen moottoripyöräilyn kilpailujärjestön (Fédération Internationale de Motocyclisme) alaisuuteen ja siihen voi osallistua vain oman maan kilpailujärjestön, Suomessa Suomen Moottoriliiton kautta. Osallistuminen edellyttää siis SML:n alaisen kerhon jäsenyyttä. Toinen mahdollisuus osallistumiseen on ilmoittautuminen Smoton kautta, joko henkilö- tai jonkun Smotoon kuuluvan kerhon jäsenenä.

Tapahtumaan ilmoittaudutaan ennakkoon ja maakohtaisesti, aina tuon oman liiton kautta. Ilmoittautumisajankohta on yleensä alkukevällä. Ilmoittautumisen yhteydessä valitaan myös haluttu majoitusmuoto, (telta, mökki, hotelli yms. tilanteen mukaan, sekä osallistumiset mahdollisiin ylimääräisiin retkiin. Osallistu-

mismaksu pitää aina sisällään ruokailut ja yhden retken, jonka matka tehdään esimerkiksi linja-autolla ja/tai laivalla.

Suomesta FIM ralliin osallistuu yleensä 100 - 150 motoristia. Osallistumisten perusteella voi sitten anoa FIM'iltä ns Meritumitalia, esimerkiksi pronssisen Meritumin saa jo viidellä osallistumisella ja se luovutetaan saajalleen Moottoriliiton juhlagaalassa. Siis samassa tilaisuudessa, missä crossi-, enduro ym. "oikeille" kilpailijoillekin jaetaan mitalit.

Mutta, nyt mennään jo asioiden edelle. Olen kovasti jäänyt FIM-koukkuun. Onhan se hyvä ja helppo syy kesäretken suunnittelemiseen tiettyyn suuntaan ja ajankohtaan. Miten rallipaikalle itsensä hoitaa ja sieltä taas pois, on aina oma valinta. Itse olen - yleensä - ajellut yksin tai

kokemisen arvoisia.

Rallin ohjelmaan kuuluu virallinen ilmoittautuminen, johon osallistutaan maakohtaisesti moottoripyörillä, paraatin omaisesti. Ilmoittautumisessa lasketaan ihan konkreettisesti, että moniko liiton ilmoittama on tosiaan saapunut paikalle, ja tarkastamisen ajaksi pyörät on jätettävä ParcFerméen. Tuo pysäköinti on useimmiten jossain kaupungissa, jolloin sen keskustaan tutustumiseen ja siellä tarjottavan retkilounaan nauttimiseen jää hyvin aikaa.

Illalla "koko porukka" kokoontuu juhlasaliin päivälliselle ja bilettämään elävän musiikin ja muun ohjelman merkeissä. Tämä tietysti toistuu joka ilta. Tuo juhlasali on yleensä sijainnut aivan leirintäalueen vieressä, joka on yksi syy telttamajoitukseen. Hotellit voivat olla kovastikin loitolla juhlapaikasta, mutta toki niistä useimmiten on järjestetty kuljetukset bilepaikalle ja takaisin.

Seuraavan päivän ohjelmana on ns. turistimatka, jolle useimmiten ainakin lähdetään linja-autoilla. Joissain paikoissa on ollut valittavissa, mihin kohteeseen haluaa tutustua. 2011 Wienissä oli oikein luksusta, kun oli suomea äidinkielenään puhuva opas. Useimmiten on kuitenkin tyydyttävä englantiin. Usein matkaa on tehty linja-auto-

Hevoskiesikyyti Belgia 2010.

jen lisäksi myös erilaisilla laivoilla, esimerkiksi Arnheim'issa, Berliinissä ja Zadar'issa.

Turistimatkan jälkeen, päivällisen yhteydessä jaetaan tavallisesti kerhopalkinnot. Ja sitten taas biletetään!

Kansojen paraati ajetaan päätösjuhlapäivänä ja siihenkin osallistutaan maakohtaisesti. Pyörät koristellaan lipuilla ja muilla maan värien mukaisilla tunnuksilla. Paraatista on tietenkin kerrottu tiedotusvälineissä etukäteen ja katujen varsilla on kansaa ihmettellemässä ja viikuttamassa. Varsinkin Suomen osaston keulalla ajava joulupukki saa paljon huomiota osakseen. Yrityksistään huolimatta Italian Isä-Camillo ei ole pärjännyt vertailussa!

Paraatin jälkeen valmistaudutaan päätösjuhlaan ja palkintojenjakoon, useimmiten ns. suomalais-illalla, jossain sopivassa paikassa. Traditioksi on muodostunut nauttia suomalaispartyn alkunapsina paikallista paloviinaa salmiakilla maustettuna. Erimerkiksi Italiassa Grappaa jne. Päätösjuhlaan pukeudutaan "viralliseen" FIM-paitaan, jonka vaihtaminen juhlatilaisuudessa jonkun muun maan edustajan kanssa on hyvin suosittua. Vaihtaminen tapahtuu siis "tässä ja nyt", joka monelle ensikertalaiselle tahtoo aiheuttaa hämminkiä!

Päätösjuhlaan otetaan myös pyörissä olleet liput mukaan ja nii-

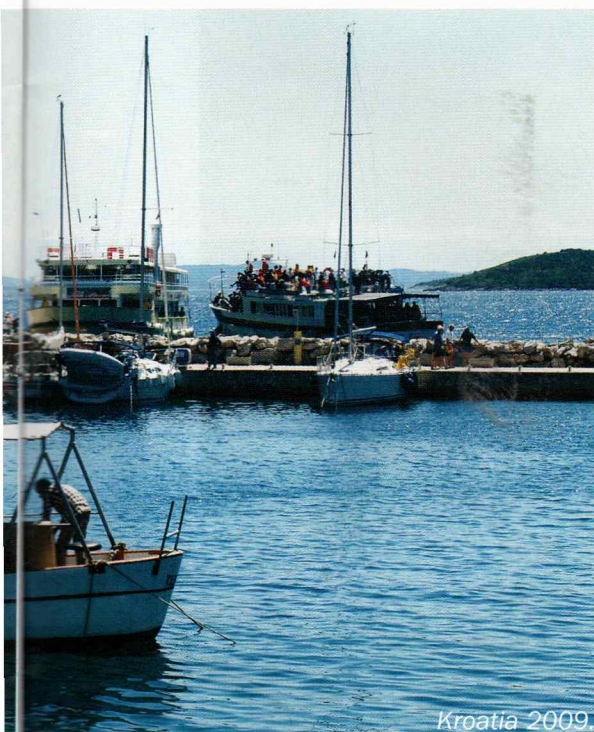
tä sitten myös "esitellään" toisille. Palkintoja jaetaan hyvin monista asioista, esimerkiksi "eniten naisia", "eniten alle 50 cc" jne. ja jokainen on nimeltään Challenge "jotakin". Pääpalkinto, eli se "Matkamoottoripyöräilyn Maailmanmestaruus", on Challenge FIM. Sen voittaa maa, jonka edustajien yhteenlaskettu ajokilometrimäärä (järjestäjän määrittämää lyhintä reittiä pitkin kerhonsa kotikaupungista) on suurin. Suomeen tuo pokaali on saatu useammankin kerran.

Päätösjuhlaa seuraavana päivänä jätetään rallipaikalle ja -kansalle hyvästit ja aloitetaan kotimatka. Tai sitten matka jatkuu eteenpäin, kunkin oman valinnan mukaan.

Tätä kirjoittaessani löytyy jo netistä, että: Le Rallye de la Fédération Internationale de Motocyclisme 2013 à Epernay du 18 au 20 juillet, siis 2013 FIM järjestetään Ranskassa, Epernay'ssa. Sinne on Travemünd'esta matkaa noin 900 km ja Epernay'sta edelleen Pariisiin vajaa 150 km. Aattelepa matkaa omalle kohdallesi!

Ajattelemisen aihetta antaa myös se, että 2014 FIM järjestetään Suomessa! Järjestelyihin tullessaan tarvitsemaan motoristeja, ja talkoisiin osallistuminen on paljon mukavampaa, jos on itse kokenut edes yhden FIM'in.

Terveisin nimim "Yhdeksättä FIM'ia noutamassa"

Kroatia 2009.

KÄYTIIN kirjapainossa vierailulla

Nykyaikainen kirjapaino sisältää monimutkaista tekniikkaa. Motoristi lehti muuttui äskettäin 4-väripainokseksi. Aikaisempi pienikokoinen ja väritön lehti ei enää vastannut nykypäivää. Erityisesti värien toistuminen painotyössä on hyvin tärkeää ja antaa viimeisen silauksen. Hallituksen vierailulla kirjapaino Tammerprintissä saatiin näkökulmaa painon työskentelyyn kun toukokuun Motoristi oli juuri painovaiheessa.

Työvaiheet seuraavat toisiaan. Käsityö on varsin pieni osuus kokonaisuudesta. Materiaali siirtyy

painoon sähköisesti. Painokäynnillä Reijo Vesaniemen seurassa voitiin seurata, miten työ etenee. Konelinjojen toiminta sinänsä on pitkälle vietyä automatiikkaa. Oppaana toimi painaja Orvo Rantakytö. Mukana oli Motoristin taittaja Marja Rissanen. Loppuvaiheissa kone pystyy antamaan vedoksen tutkittavaksi. Mielenkiintoista oli katsoa tulevan Motoristin painoarkkia.

Painotyön ulkoasuun vaikuttaa värien tasapaino. Äkkiseltään vedos vaikuttaa hyvältä. Tarkempi tutkimus kuitenkin osoittaa paino-

työn ammattilaiselle, että eri värien tasapainon muuttaminen voi parantaa ulkoasua. Merkillepantavaa oli se, että vielä painokoneen vedosvaiheessa väritasapainoon on mahdollista vaikuttaa ja antaa koneelle uudet asetukset. Tulos on kokonaisuus. Motoristi lehti saapuu kerholaisille hyvän näköisenä 4-väripainoksena. Terveiset taittajalle, Tammerprintin kirjapainolle ja työntekijöille.

Oiva Lepola

Orvo Rantakytö ja Reijo Vesaniemi näyttöruudun ääressä. Mukana Risto Vainio, Oiva Lepola, Tommi Lumiaho, Rami Kotilainen, Katja Sirviö ja Tapani Aakkula.

Valokuvat: Marja Rissanen

Moottorin meteli kiinnosti

Pirkanmaan motoristit ovat varsin kiinnostuneita kulkupeliensä desibeleistä. Näin voinee päätellä ainakin MP69:n toukokuussa järjestämän mittauksen perusteella, reilun parin tunnin aikana desibelit tarkistettiin noin sadasta moottoripyörästä.

Desibelimitauksen taustalla oli Trafain saamat kovat meluluekemat sekä virkavallan sitä myötä esittämä ukaasi moottoripyörien meluvalvonnasta.

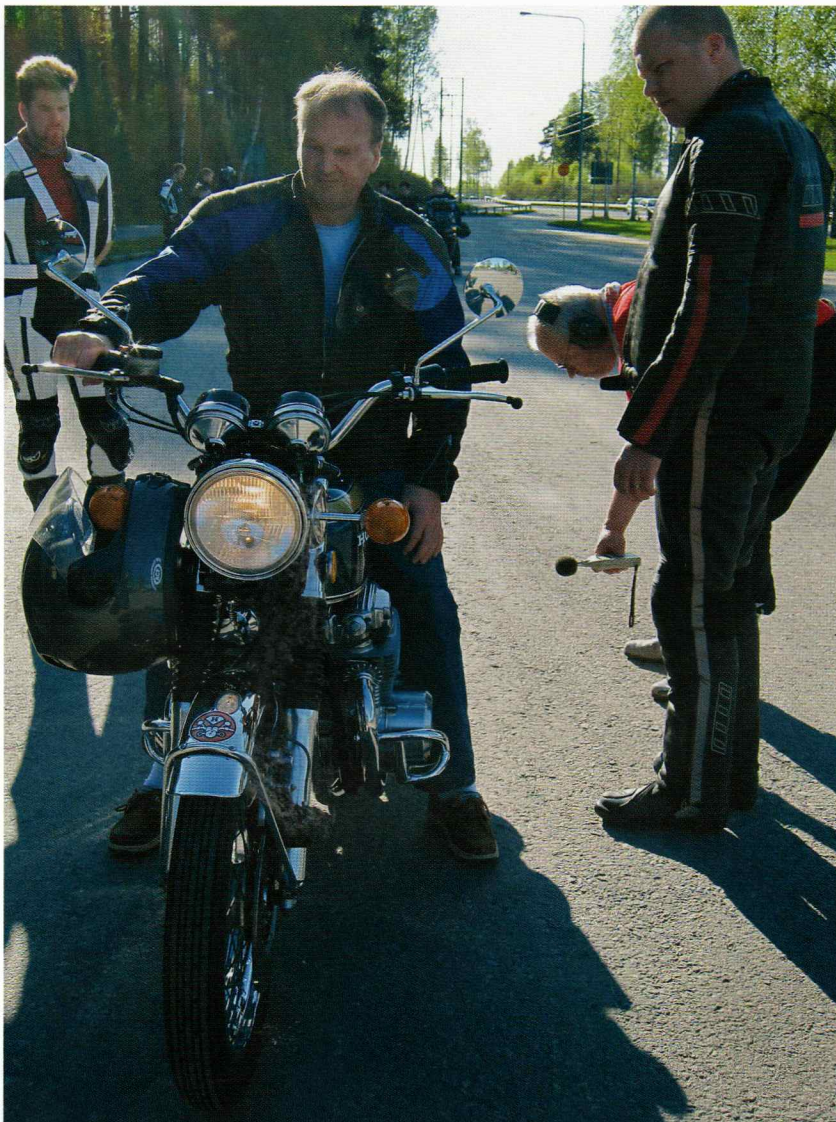
– Käytännössä mikään ei ole moottoripyörien melusäännöksissä kymmeneen vuoteen muuttunut. Viimeiset poikkeuksetkin tyyppihyväksyntään loppuivat 2004 Euroopassa

myydyissä pyörissä. Nyt vasta meluja aletaan tarkkailla, desibelimitauksia suorittanut MP69:n talkoolainen Risto Kaivola kertoi.

Mahdollinen desibelikontrolointi ehti herättää motoristien keskuudessa sen verran älämölöä, että kerhokin halusi omiaan auttaa. Yhdellä mittauksella saa helposti selville, onko omalla kaksipyöräisen kohdalla asiaan syytä puuttua

– Tällä tavalla jengi saa jotain käsitystä omasta pyörästä. Tieto lisää tuskaa, toivottavasti jokainen osaa vetää johtopäätökset siitä itse, Kaivola totesi.

Katja Sirviö

Virallisissa mittauksissa esimerkiksi mittalaitteen etäisyys pako-putken poistoaukosta on tarkkaan määritely.

Kari Mikkonen mittautti pyöränsä desibelit mieluummin näin kuin sen uhan alla, että kilvet lähtevät. – Toisten kohdalla desibelit ovat varmasti aiheellinen ongelma, mies pohti.

Teksti: Hannu Halme
Kuvat: Halmeet, Rissaset, Sjöblomit

Mutkia, tunneleita, motoristeja tiellä Stelvioon.

Keski-Euroopan mäki

Kaksi BMW 1200 GS Adventurea Tampereelta ja yksi GTL Turusta starttasivat kohti Helsinkiä 18.6.2011. Kolme miestä vaimoineen olivat suunnitelleet matkaa mutkateille. Illansuussa astuttiin laivaan ja suunnattiin nokka kohti Rostockia. Päivä laivalla kului matkareittiä tarkentaen. Kahden yön jälkeen rantauduttiin kauniisa säässä ja otettiin tähtäimeksi Hartz-vuoristo. Aurinkoisella matkalla tankattiin sekä pyöriä että matkustajia, reiteiksi valittiin pienempiä teitä, ja matkaa kertyikin kuutisensataa kilometriä.

Navigaattori johdatti pienten kiemuroiden jälkeen etukäteen varattuun Hotel Rehbergin Sankt

Andreasbergissä Hartzin sydämessä. Hotelli mainostaa itseään lauseella "Partnerhaus von biker zu biker", ja muitakin motoristeja hotellissa yöpyi. Ilma kääntyi sumuiseksi, mutta kunnon illallinen kohensi tunnelmaa.

Seuraavana päivänä suunnitimme kohti Hartzin mutkateitä. Sateen tihkua saatiin, mutta mukavia reittejä löytyi. Hartzin hyväpintaiset vuoristotiet tarjoavat mahdollisuuden mukavaan kurvailuun metsämaisemissa. Kyltit tienvarressa varoittavat ulosajovaaroista mutkissa. Motoristiruuhkaa ei näin arkipäivänä teillä ollut. Välipalaksi saatiin maittavia piiraita ja lettuja mansikkahillolla ja kermavaahdolla, nam!

Tirolin teillä

Alpeille mieli veti, ja etelää kohti ajettiin seuraava päivä vaihtelevia teitä ja vaihtelevassa säässä. Yksi ohitus tiheässä liikenteessä vaati hiukan ylinopeutta, ja poliisi ojensikin kuskia siitä pienellä sakolla. Tähtäimenä ollut Hotel Enzian Landeckissa Inn-joen varrella löytyi helposti, viikoksi varatut huoneet miehitettiin ja käytiin illalliselle.

Enzian on kesäisin motoristihotelli. Huoneet ovat tilavia ja näköalat parvekkeilta mukavat. Parkkipaikka on varattu moottoripyörille, suurin osa katettuna. Pyörän pesumahdollisuus kolikkoautomaatilla ja BMW-huoltopiste

kuuluvat kuvaan. Paikalta saa myös vuokrata erilaisia BMW-moottoripyöriä, koeajomahdollisuuskin on. Parkkipaikalta löytää juttuseuraa ja päivämatkoille lähteviä ryhmiä aikaisesta aamusta alkaen. Asukkaiden aamiais-, päiväkahvi- ja illallis-pöytä hotellin ravintolassa pysyi koko viikon samana, seurueelle varattuna. Aamiaisella varataan illallinen useasta vaihtoehdosta, illallisen saa toivomaansa aikaan, päivän ajoretkeltä palattuun. Laaja suojaisa piha toimii myös terassinä, ja kerran viikossa siellä pidetään grillijuhlat ravintolailallisen sijaan. Hotellissa on myös monipuolinen saunaosasto, jota muutama kerta kokeiltiin, vilvoitteluterassi on suojaisassa paikassa.

Palveluun kuuluu lisäksi ajoreitit, jossa on valmiiksi suunniteltuna 23 päiväretkeä. Oppaassa on lueteltu näköalapaikkoja sekä lounas- ja kahvipaikkoja. Reittien pituudet vaihtelevat 140 km:stä 560 km:iin, pisimmän nimi on "Kamikaze only Tour". Viikon asumiseen kuuluu myös yksi ohjattu retki, ja ryhmälle on mahdollista varata oma opas toivutulle retkelle, eri hintaan tosin.

Hotel Enzianissa Itävallan Tirolissa.

iviikko kesällä 2011

Kauterissa jäätikön reunalla.

Valitsimme Kauter-Pitztal-runden (140 km) ensimmäiseksi päiväksi. Reitti ohjasi jäätikölle, Gletscherille 2750 m:n korkeuteen. Lunta, jäätä ja hissejä oli mutta ei hiihtäjiä. Ylhäällä lämpö lähellä nolaa ja tihkusadetta. Polkupyöräilijöitä reitillä oli haitaksi asti.

Seuraava kohde oli Hahntennjoch, alkupäässä kierrettiin hiukan pidempäänkin. Korkeutta reilu 1800 metriä, 22 kilometrin matkalla 34 neulansilmää, jyrkin nousu 10 %. Tienvarsitaulut kehottivat antamaan suojeluskelille mahdollisuuden... Loppupäästä taas oikaistiin hotellia kohti, parisataa kilometriä taisi tulla. Kova työ oli löytää muuta- ▶▶

ma koivunoksa, olihan juhannus! Juhannussaunassa oli muutama italialaispoika. Meni pitemmälle iltaan, ennen kuin yhteistä kieltä löytyi.

Juhannuspäivänä tehtiin kävelyretki kaupunkiin, pieniän Landeck on, mutta kelpasi siellä päivä katsella maailman menoa. Yksi pyöräkunta piipahti Münchenissä BMW-Weltissä saapasostoksilla (250+250 kilometriä), kun ajosaappaan pohja päätti irrota kesken matkan.

Stelvioon eli Stiftelsjochiin ajettiin sitten Sveitsin puolelta koukaten. Tunneli Livignoon, kolmen maan rajakulmioon oli luku sinänsä. 11 kilometriä pimeää, kosteaa yksisuuntaista tunnelia. Polkupyöräilyä ei tunnelissa sallita, pyörät ja ajajat kuljetetaan pikkubussilla ja perävaunulla tunnelin läpi. Livigno on tullivapaata aluetta, edullista bensaa ym. Nautimme pitsat satojen muiden motoristien kanssa. Stelvioon kiipesimme siis eteläistä reittiä,

Kahvitauko auringonpaisteessa.

Bormion kautta. Runsaasti tunteleita ja mutkia sekä vauhdikkaita kanssamotoristeja nopeilla pyörillä, kireissä nahka-asuissa, ilman matkatavaroita. Näyttävää menoa. Alas tulimme pohjoista, osittain sorapintaista reittiä, ja korkein kohta, 2758 metriä jäi saavuttamatta. Kauniissa ilmassa ajettiin noin 300 kilometriä ja pieni tiemaksu maksettiin.

Toinen matka Stelvioon tehtiin itäistä reittiä pitkin. Alkumatkasta riitti kauniita järvimaisemia:

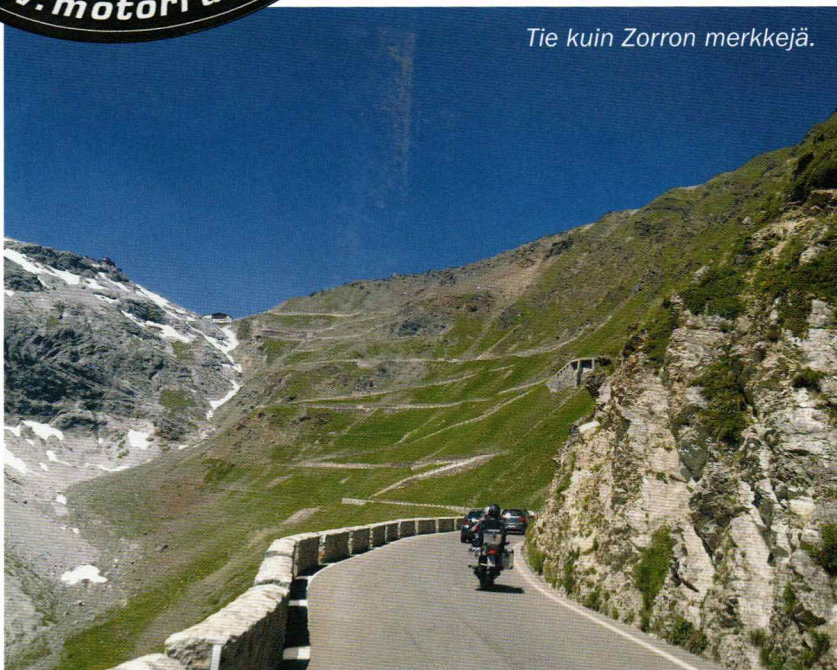
Lago di Resia ja Lago di Muta ovat reitin varrella. Itäpuolen nousussa on 46 neulansilmämütkaa. Kaikkiaan Stelviomatalla laaksosta toiseen on 86 s-mütkaa. Täältä Moto Guzzin Stelvio on nimensä saanut! Adventuren kääntely kysyi olkapäitä ja muun liikenteen seuraaminen kiertyvää niskaa. Yhteistyö takapenkiläisen kanssa auttoi ja kypäräpuhelimella oli käyttöä. Ylhäällä nautti keskipäivän auringosta ja lumen viileydestä satoja motoristeja, panoraamaravintola on 2800 metrissä, Tibethytte yhtenä nähtävyytenä. Täällä näkyi laskettelijoi-takin, me tyydyimme virvokkeisiin. Alas tultiin taas pohjoista reittiä ja jatkettiin suosittelulta reitiltä poiketen Meranon kautta Timmelsjochiin, 2509 metrin solaan. Timmelsjoch on reitti, jota aikanaan Hitler rakennutti pohjoisesta ja Mussolini etelästä. Itävallan ja Italian raja kulkee korkeimman kohdan kautta, tien tarkoitus oli alun perinkin yhdistää Etelä- ja Pohjois-Tirolit. Hanke jäi äijiltä kesken, mutta valmistui 1950-luvulla. Tien varrella on kyltti, jossa lukee: "Minkä ystävyys yhdistää, älköön politiikka erottako". Että semmoista.

Junamatkakin tehtiin yhtenä päivänä, lähijunalla Innsbruckiin. ►►

Ajellaan yhdessä!

Tie kuin Zorron merkkejä.

Upeita maisemia näkee näinkin, ja ajoton päivä taisi tehdä terää. Kaunis kaupunki sekini on, ja viihättäviä terassiravintoloita riittää.

Kotiinpäin Tsekin ja Puolan kautta

Viikko oli kulunut ja pohjoiseen oli lähdeittä. Pitkä päivä ajettiin Prahaan, jossa asetettiin pieneen keskustahotelliin kahdeksi yöksi, pyörät turvallisesti sisäpihalla. Prahan nähtävyydet käytiin osittain läpi, Vanha kaupunki kelloineen, Kaarlen silta, Vaclavské Namesti, U Fleku... Yhdet 60-vuotisjuhlatkin ehdittiin viettää.

Poznanissa Puolan puolella vietettiin matkayöpyminen. Tämäkin hotelli oli ennalta varattu ja oli toiveiden mukainen mukava pikkuhotelli, pyörillä turvallinen paikka ja viihtyisä tori ravintoloinen lähellä. Kauniita vanhoja kaupunkeja Puolassa riittää, ja tiestökin kohenee kovaa vauhtia. Seuraavana päivänä ajettiin Puolan järviolueelle Mikolaikiin, joka oli tuttu paikka osalle ennestään. Keskustahotelli, rantaravintoloi-

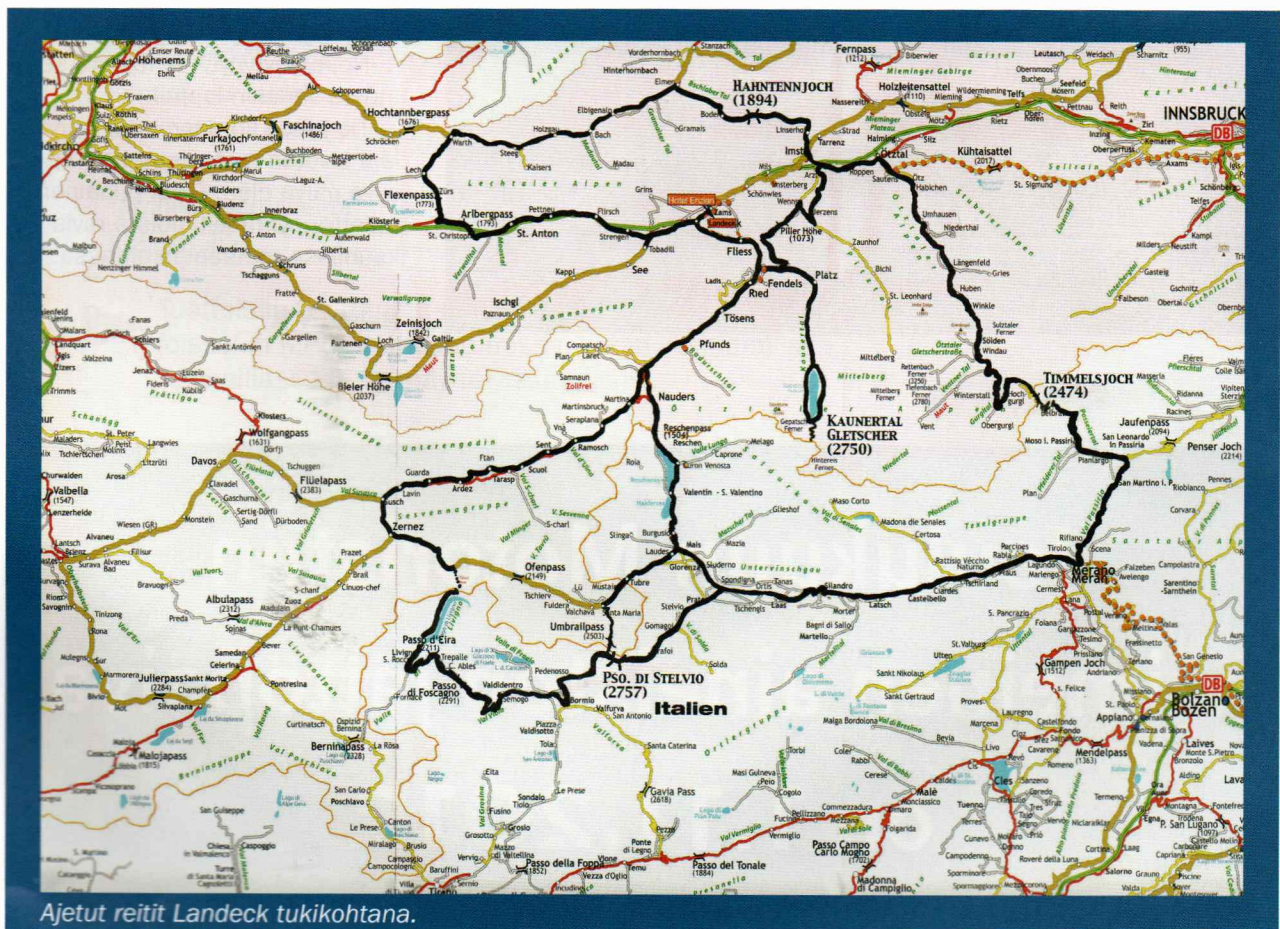
Saarenmaan idylliä, Riinalle kiitos!

ta, järviristeily, hyvää ruokaa ja viiniä...

Puolasta ajettiin Via Balticaa Riikan pohjoispuolelle rantahotelliin ja seuraavana päivänä Saarenmaalle, josta ystävämmme Riina oli ystävällisesti varannut maatilamajoituksen viehättävästä maatalosta. Illalliseksi vastaan-

gittuja ahvenia lisukkeineen, kyllä kelpasi väsyneen matkailijan painua pehkuihin siistissä vanhassa aitassa! Uupumus iski vasta Helsingin laivassa ja kotimaan-kamaralla. Noin 5500 kilometriä maanteitä ja pari vuorokautta laivalla oli takana.

Koska taas mennään? ■

Ajetut reitit Landeck tukikohtana.

VARO *mustaa janaa...!*

Oli lauantai, lämmin kevätpäivä, ihan moottoripyöräilijän unelmassää. Linnut puuhasivat pesänrakennustalkoissaan ja aurinko paistoi ihanasti.

"Mopo" oli ensimmäisiä kertoja allani nyt kevään tultua. Treenattu oli syrjäisellä parkkipaikalla niitä tavallisia taitoja;

väistöjä, hidasajoa, äkkijarrutusta ym. pyöränhallintaa.

Parilla silmänmulkaisulla oli havainnoinut taas keväinen asfaltin kunto. Eli siis; entistä kurjempi, reikää ja vekkiä löytyi ainakin tällä tienpätkällä. Pientä pintaremonttia voisi tehdä täälläkin. Varovaisuus olisi nyt

tarpeen..., kone käyntiin ja sitten matkaan!

Kaikki sujuikin perin onnellisesti, kunnes eräässä kohdassa ilmestyi musta vana tienpintaan. Jäljet johtivat huoltoasemalle. Naftaa oli joku hyväkäs tankannut ihan tankin täyteen ja nyt sitä sitten oli valunut tielle.

No hyvä... Olikin todella taitoja kysyvää, kun edellä mainittujen vikojen lisäksi mutkaisella ja mäkisellä tiellä oli vielä liukasta dieselöljyä. Pidän Little Richardin rock-kappaleesta "Slippin' and sliding" (lipsuen ja liukastellen), mutta en halunnut toteuttaa sitä käytännössä, ainakaan nyt.

Otin rauhallisesti, vähän turhankin..., takanani ajanut nuorempi mies karautti pärrälään ohi, parempi niin. Toivoin, ettei kaveri sitten kohta löytyisi ojanpohjalta.

No, ei löytynyt. Ja lopulta se musta vanakin loppui.

Tie jatkui komean hongikon läpi sivuten metsälampea. Oli hyvä päivä elää. Pieni punainen moottoripyörä kiiti iloista ravia kauniissa metsämaisemassa.

Hannu v B

**Joulukuun Motoristiin
viimeinen aineiston jättöpäivä
on 1.11.2012**

69 SHOP HINNASTO

Esimerkkejä kerhotavaravalikoimasta:

- MP69 heijastinvyö valkoinen 35,00 € / TULOSSA
- "KONTIORALLI" huppari 65,00 € / TULOSSA
- T-paita 10,00 €
- Fleece-liiv..... 29,95 € Koot S,M ja
XXL (POISTUVA)
- Lippis (army-malli) 15,00 €
- GERBER SUSPENSION 69,00 € / TULOSSA
- KUKSA, pieni 10,00 €
- Buffi 10,00 €
- Buffi, korkea fleece -malli 15,00 €
- Motoristi-kansio 5,50 €
- Kangasmerkki 3,50 €
- Linssitarra 2,00 €
- Iso tarra 1,00 €
- Pieni tarra..... 0,50 €
- Pyörämerkki..... n. 25,00 € / Tilauksesta
- Kontion peruslaatta 8,50 €
- Kontiostara - laatta..... 13,00 €
- Vuosilaatat 3,00 €
- Talvirallin peruslaatta..... 8,50 €
- Avainnauha 5,00 €

▶ Tuotteisiin voi tutustua ja kauppaa hieroa myös joissakin MP69:n tapahtumissa, kuten Kontiorallissa, Talviralliassa ja MP-näyttelyissä.

▶ Kerhotavarakaupasta ostetut tuotteet toimitetaan postiennakolla 1-2 viikon kuluessa tilauksesta.

**Tilaa tuotteita
sähköpostilla:**

shop@mp69.fi

* . MG9 3 *

Moottoripyöräkerho 69 ry
PL 769 33101 Tampere

Itella Green

Lähetä osoitteenmuutoksesi kerhon kotisivujen kautta
<http://www.mp69.fi/jaseneksi.html> tai postin osoitemuutuskortilla
osoitteeseen:

Tapani Aakkula
Sarastuksentie 4-8 D 11
36110 RUUTANA

Pieni polku metsän halki vei mukavan kontioporukan rauhalliseen rantaleiriin. Taustalla Virtasen Eikka puhalteli iltasäveliä huuliharpulla. Valok. Oiva Lepola.